

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת דברים
שנת תשפ"ד

גליון
ע"א

שיעורים אין חינוך

פרשת שלח שנת תשפ"ד

ליבשאפט און ווארעמקייט

אים געמאכט פיאות דריי חדשים צוריק, ווען איך בין אהיימגעקומען פון ישיבה, איז ער צוגעלאפן צו מיר און געזאגט: "טאטי, איך האב נייע שיד!" צומארגנס ווען איך בין געווען אין ישיבה, און דער חדר איז דאך אין דעם זעלבן בנן פון די ישיבה, הער איך ווי ער שרייט אויס הויך פאר יעדן: "איך האב נייע שיד!" א צווייטער מלמד וואלט אים אנגעשריגן: "מען קען נישט יעצט רעדן!" אבער ברוך השם אז מיר האבן א גוטער מלמד, הער איך ווי דער מלמד זאגט אים: "פשי, נייע שיד, וואו", און נאכדעם זענען נאך קינדער געקומען לויפן ווייזן זייערע נייע שיד און נייע העמדער פאר'ן מלמד.

קליינע קינדער קענען נאך פארלאנגען: 'קוק אויף מיד', 'רעד צו מיד', ווען מען ווערט עלטער ווערט מען שוין אינגאנצן פארדרייט, מען זאגט: "איך דארף שוין נישט קיין גוטע ווערטער, איך דארף נישט קיין אטענשאן", מען שעמט זיך מודה צו זיין ווי שטארק מען ווארט דערויף.

גוטע ווערטער איז בעסער פון אלעס

מלמדים מיינען, אויב מען גייט קויפן מתנות פון דא ביז'ן דאך, אדער מען גייט פארן אויף א טריפ (אן אויספלוג) וואס מען גייט שלאפן בייטאג און זיין אויף ביינאכט, מען גייט משוגע מאכן די קינדער, גייט מען ווערן א גוטער מלמד; איך בין נישט קיין חסיד פון די אלע זאכן, איך בין נישט קיין חסיד פון ספולין (צערטלען) די קינדער מיט זאכן, איך וויל נישט מען זאל מאכן ביי אונז אין מוסד די אלע זאכן; זיי דא פאר'ן קינד, קוק אויף דעם קינד, געב אים א גוט ווארט, זאג אים: "ביסט אזוי גוט, ביסט אזוי וואויל", דאס איז בעסער פון אלעס.

עס איז דא קינדער וואס קומען אלץ פרגען שאלות פונעם מלמד, און דער מלמד

זאך פאר קינדער; זיי האבן אוועקגענומען ניי געבוירענע בעביס פון זייערע מאמעס, מען האט זיי אריינגעלייגט אין א שפיטאל, מען האט אויסגעארבעט מיט ספעציעלע מאשינען אז די קינדער זאלן אויטאמאטיש באקומען יעדע דריי שעה עסן, נאכדעם זאלן זיי זיך איבערדרייען אויף די בויך ארויסצוגעבן די לופט, אויך האט עס געטוישט די וועש ווען עס האט אויסגעפעלט, עס איז געווען מוראדיג טעכניש אויסגעארבעט אז קינדער זאל גארנישט דארפן טון מיט די קינדער, נאך צוויי דריי חדשים זענען אלע קינדער געשטארבן.

איך ווייס נישט צי די מעשה איז אמאל געווען, אבער דאס איז זיכער, אויב וועט מען דאס טון - וועט דאס געשען.

ווייל די עסן פון א קינד איז טאקע מילך, אבער די עקטע עסן איז ליבשאפט און ווארעמקייט, אנערקענונג און שעצונג, מען זאל אנאכאפן דעם קינד און שיינ רעדן צו אים.

וואו, אזעלכע שיינע שיד, אזא שיינע העמד!

ווען א קינד קומט אין חדר און רופט זיך אן: "רבי, איך האב נייע שיד", "רבי, איך האב א נייע העמד", אויב דער מלמד זאגט אים: "זעץ זיך אראפ, מען קען נישט יעצט רעדן", איז ער א נארישער מלמד; ער טאר נישט זיין קיין מלמד.

פארנוואס האב איך זיך אויפגענומען פאר א מלמד? וואס איז די גאנצע מטרה פון די חדר? ארויסצוגעבן געזונטע קינדער. אנשטאט זאגן פאר'ן קינד: "זעץ זיך אראפ, מען קען נישט יעצט רעדן", נעם דעם קינד און זאג אים: "וואו, אזעלכע שיינע שיד, אזא שיינע העמד".

איך בין יעצט אזוי נתעורר געווארן אויף דעם, ווייל מען האט לעצטנס געקויפט נייע שיד פאר מיין קליין קינד וואס איך האב

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת שלח שנת תשפ"ד לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

יעדער טאטע איז א מלמד

געלויבט דער הייליגער באשעפער אז עס קומט מיר אויס צו רעדן צו די מלמדים.

דער שיעור געב איך פאר די מלמדים, אבער עס איז אויך געאייגנט פאר לערעריןס און עלטערן. עס איז א שאד אז אינגעלייט וואס האבן שוין קינדער אינדערהיים, זאלן נישט אויסהערן די שיעורים אין חינוך, ווייל יעדער טאטע איז א מלמד פאר זיינע קינדער.

די עקטע עסן פון א קינד איז ליבשאפט און ווארעמקייט

די וויכטיגסטע זאך פאר א מלמד איז צו געבן גוטע ווערטער פאר די קינדער, ווייל די וויכטיגסטע זאך וואס קינדער דארפן איז מען זאל קוקן אויף זיי און געבן גוטע ווערטער, דאס איז פאר זיי לעבן.

ווען איך בין געווען א קינד און מיין מאמע האט מיד געוואלט פיטערן נאכטמאל, פלעגט זי מיר דערציילן מעשיות; דאס איז די חכמה פון עלטערן, קינדער גלייכן נישט קיין פלייש און געזונטע עסן, דארף מען זיי פארשפילן, אוועקנעמען זייער מוח, פדי מען זאל קענען אריינגלייגן די געזונטע עסן אין מויל. געדענק איך ווי מיין מאמע פלעגט מיר זייער אסאך מאל דערציילן די מעשה, איך ווייס נישט פארנוואס, קען זיין פדי איך זאל וויסן פון די מעשה היינט.

עס איז געווען א לאנד וואס האבן געמאכט אן עקספירעמענט (א פארשונג) צו געוואויר ווערן וואס איז די וויכטיגסטע

לאנטש, ער ווערט נעלם, און די קאפ ליגט אים אין אנדערע זאכן, אז ער וועט נישט צוריק קומען, איך וועל זיך זייער פרייען אז ער וועט אריינגיין אין אן אנדערע ביזנעס. ברוך השם אז איך האב נאך תלמידים וואס איך קען אריינשטעלן אין דעם פאך, אין אנהייב האב איך נישט געהאט קיין תלמידים, היינט איז יא דא, איך וועל נעמען א צווייטער אינגערמאן וואס האט יא א געפיל צו קינדער.

עס איז טאקע לאנטש, די קינדער שפילן צווישן זיך, מען דארף אבער דעם תלמיד, ער זאל זיך אומקוקן ווי אזוי די קינדער שפילן זיך, צי מען שפילט זיך איידל, און אויב איז חס ושלום דא א קינד וואס באהאלט זיך מיט א צווייטן און טוט מיט אים נישט קיין איידעלע זאכן; יעצט קען מען עס נאך ראטעווען, יעצט קען מען אים נאך זאגן אז מען דארף זיין הייליג און מען דארף זיך שפילן איידל, אבער אויב מען זאגט נישט פאר קינדער ווען זיי זענען נאך יונג אז מען דארף זיין הייליג, וועלן זיי עס נישט וויסן, און ווען זיי וועלן ווערן עלטער וועט מען זיי דארפן איינשפארן השם ישמרנו.

איך דארף נישט קיין חדר פון שיינע העפטן

די תלמידים קענען אויך זיך אפרוען ביי הפסקה, מען קען גיין עפעס עסן און זיך ארוםדרייען, עס איז א לופטיגע צייט, אבער אוועקפארן פון חדר, אדער זיין פארנומען מיטן קאמפיוטער, דאס נישט.

בכלל איז די גאנצע זאך פון זיצן און מאכן שיינע פארגעשריטענע צעטלעך פאר די קינדער מיטן קאמפיוטער - אן איבריגע זאך, איך דארף בכלל נישט קיין צעטלעך, איך דארף נישט קיין חדר פון שיינע העפטן.

ווען מיינע קינדער קומען אהיים פון חדר מיט זייערע צעטלעך, ווארף איך אלעס אנוועק, איך קוק אפילו נישט דערויף, אויסער די נישט פארגעשריטענע עברי צעטלעך וואס דער פתח א' תלמיד מאכט, וואס איז שייף און שווארץ ביי די זייטן... דאס קוק איך.

איך האב געשריבן א בריוו פאר דער סגן מנהל אז איך דארף נישט קיין צעטלעך, איך בין צופרידן אז יעדער תלמיד זאל זיך מאכן זיינע צעטלעך האנט געשריבן [ביים סוף פונעם שיעור, מכתב ב', איז בייגעלייגט דער בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א]. ווען מען דארף שוין יא א צעטל, און דער סגן מנהל גרייט עס אן, איז פיין, אבער דער תלמיד זאל זיצן א האלבע טאג מאכן צעטלעך און קונטרסים, דאס טאר נישט זיין.

זיי ווילן דער ראש ישיבה זאל אים געבן א גלעט אין פנים; א גלעט פון א רבי איז אזוי גוט, אזוי געשמאק, א מתינה; עס איז לעבן.

דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז געווען א תלמיד, ער האט ליב געהאט זיינע תלמידים, ער פלעגט זיי גלעטן.

איך האב געזען א בריוו וואס מוהרא"ש שרייבט פאר א פרוי פון יבנאל, וואס רעדט זיך אפ אז דער תלמיד פון איר זון איז נישט מסודר, ווייל דער תלמיד גלעט איר זון, שרייבט איר מוהרא"ש: אונדאי איז דא אזא זאך פון תלמידים מנוולים, און מען דארף זיך זייער אכטונג געבן פון זיי, אבער אז א תלמיד כאפט אן א קינד און גלעט דעם קינד, איז דאס איז א סימן אז ער האט ליב דעם קינד; דאס איז דאך א תלמיד, ער האט ליב די קינדער [ביים סוף פונעם שיעור, מכתב א', איז בייגעלייגט א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א וואס רעדט פון דעם נושא].

אך און וויי פאר א תלמיד וואס כאפט אן די וועידזשעס (געהאלט) און גלעט זיי; די גאנצע זאך פארנוואס ער קומט אין חדר איז נאר צוליב זיין וועידזש.

וועגן דעם אליינס טראכט איך פון צאלן א קלענערע געהאלט פאר תלמידים, פדי אויב איינער טראכט נאך פון מאכן געלט, זאל ער גיין ערגעץ אנדערש ארבעטן, ווייל דא וועט ער נישט פארדינען קיין געלט, דא קומט מען פאר די קינדער, און מען האט ליב די קינדער.

מען קען נישט איבערלאזן די קינדער ביים הפסקה

איך וויל בעטן פון די תלמידים: דאס וואס מען מאכט א הפסקה ביי ריטעס און ביי לאנטש, איז נישט פאר די תלמידים.

על פי הלכה איז נישטא אזא זאך אז מען דארף געבן א הפסקה אינמיטן טאג פאר תלמידים, א תלמיד קען נישט ארויסגיין פון חדר ביי הפסקה.

אויב עס מאכט זיך אמאל א סיבה אז מען מוז אהיימגיין צו די ווייב, אדער עפעס איז געשען, מוז מען זאגן פאר דער מנהל אז מען דארף אוועקגיין, מען קען נישט איבערלאזן די קינדער פצאן בלי רועה.

יעצט איז סוף יאר, איך נעם זיך דאס יעצט אויס פאר קומענדיגע יאר; ריטעס און לאנטש איז נישט פאר תלמידים, קענסט נישט נעלם ווערן.

איך וועל זיך זייער פרייען אז אלע תלמידים וועלן צוריק קומען קומענדיגע יאר, אבער איך וועל זיך אויך זייער פרייען אויב א תלמיד וואס לויפט ארויס פון פתח יעדע ריטעס און

טראכט: איך האב נישט קיין כח צו אים, ער פרגעט מיר אלץ אעלעכע סארט שאלות וואס איך ווייס נישט וואס צו ענטפערן; דארף מען וויסן אז מען דארף נישט אלץ ענטפערן, מען דארף אים אבער זאגן: "וואו, דו פרגעסט אזוי גוט, דו ביסט אזא קלוגער אינגל, איך גיי עס דערציילן פאר דיין טאטע!"

געזונטע קינדער, נישט קיין מאשינען

איך בעט ענק טייערע תלמידים, לערעריןס און עלטערן, איך דארף נישט קיין טעכנישע חדר, איך דארף געזונטע קינדער; איך דארף נישט קיין מאשינען.

מענטשן קומען צו מיר בעטן הילף, הער איך פון אסאך מענטשן דעם זעלבן געשריי: איך בין א טעכנישער מענטש, אזוי ווי א ראובאט, איך קום און גיי, אבער איך האב נישט קיין געפילן, איך קען זיך נישט באהעפטן מיט מיין ווייב, איך קען זיך נישט באהעפטן מיט מיינע קינדער, איך האב נישט קיין נארמאלע צוגאנג מיט מענטשן, ווייל ווען איך בין געווען א קינד איז אלעס געווען מיט רוליס (תקנים) און רעגולאציעס, אן הארץ.

די מענטשן זיצן נעבעך אפ זייער גאנץ לעבן ביי טערעפיסטן, זיי לייגן אנוועק פאר דעם זייער גאנצע געלט און בלוט, און מען דערציילט דארט אלע פריוואטע זאכן, פארנוואס? ווייל מען שפירט זיך ווי א מאשין, אן קיין געפילן.

איך האב געזאגט פאר א אינגערמאן: "קוק דיין ווייב אין די אויגן, און זאג איר א גוט ווארט", האט ער מיר געזאגט: "ווי אזוי זאל איך זאגן א גוט ווארט פאר מיין ווייב, ווען איך האב זיך אליינס נישט ליב? איך קריג זיך נישט מיט קיינעם, אבער איך לעב נישט, איך בין טויט!" דאס קומט נעבעך ווייל קיינער האט אים נישט געקוקט אין די אויגן אלס קינד און געזאגט: "וואו, ביסט אזא וואויל קינד".

מען קען יעצט אנהייבן צו באשולדיגן די עלטערן, פארנוואס מען האט אים נישט געגעבן קיין ווארעמקייט אלס קינד, אבער באמת אפילו א קינד וואס קומט פון א שטוב וואס עס איז נישטא קיין ווארעמקייט, אויב דער תלמיד נידלט די קינדער מיט גוטע ווערטער, ער זאגט פסדור: "פשוט, קוק אן דער אינגל, דאס איז דאך מיין בעסטער תלמיד!" וועט דאס אים שוין געבן לעבן, און דער קינד וועט שוין ווילן אנהייבן לערנען און זאגן משניות.

אך און וויי פאר א תלמיד וואס גלעט די וועידזשעס

אסאך מאל זע איך קינדער און בחורים, קומען נעבן מיר, זיי שטרעקן אויס זייער פנים,

די מלמדים דארפן זיך אליינס ליב האבן

איך דארף מלמדים וואס טוען זייער ארבעט בנאמנות, זיי זיצן מיט די קינדער און רעדן מיט זיי דיבורי אמונה. איך דארף נישט קיין קאונסלערס וואס שפילן מיט די קינדער, פיר אזייער ווען מען ענדיגט חדר וועל איך אויפגעמען קאונסלערס וואס זאלן שפילן מיט די קינדער.

אבער דער עיקר איז די ליבשאפט און ווארעמקייט צו די קינדער, און פדי א מלמד זאל ליב האבן די קינדער, דארף זיך דער מלמד אליינס ליב האבן, און וויסן אז דער אייבערשטער האט מיך ליב און איך בין חשוב.

ער וועט עס געדענקען זיין גאנץ לעבן

געבט 'א גוט מארגן' מיט א שמייכל פאר א קינד, די ליבשאפט איז אויל פאר א קינד, דאס איז דער עיקר וואס קינדער דארפן.

דריי יאר צוריק פלעג איך פארלערנען דעם בלאט גמרא פאר'ן דאווענען, אכט אזייער, איין טאג נאכ'ן פארלערנען דעם בלאט גמרא איז א בחור צוגעקומען צו מיר, ער זאגט מיר: "דער ראש ישיבה לערנט זייער גוט פאר!" איך געדענק עס נאך ביז היינט! איך בין שוין צוויי און פערציג יאר און איך געדענק נאך א גוט ווארט וואס איינער האט מיר געזאגט.

דערפאר זאג איך פאר די מלמדים, ווען דו

זעסט א קינד, אפילו א קליין קינד, געב אים א גוט ווארט, ער וועט עס געדענקען זיין גאנץ לעבן, און דאס וועט אים מאכן זיין געזונט.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסט האבן הצלחה און סיעתא דשמייא, אמן.

מכתב א'

אז דער מלמד געבט ליבשאפט פאר קינדער, איז עס נישט שלעכט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בהעלותך, ט"ו סיון, שנת תשפ"ד לפרט קטן

אז דער מלמד קיצלט די הענט ביז אונטער די ארעם פונעם קינד - איז דאס נישט קיין סימן פון שלעכטס, דאס אז א סימן פון א פרייליכער מלמד וואס מאכט פרייליך די קינדער, און אז דער מלמד גלעט די קינדער און געבט די קינדער ליבשאפט און ווארעמקייט - איז דאס נישט א סימן פון שלעכטס.

מוהרא"ש דערציילט אונז, דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו איז געווען א מלמד און ער האט געגלעט די קינדער, און אזוי האט אויך מוהרא"ש געטון.

מאכט נישט פון יעדע זאך א בער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

מכתב ב'

די קינדער זאלן לעבן מיט אמונה, מיטן רבין, מיט גוטע מידות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שמני, כ"ד אדר ב', שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר, קרית ברסלב

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

איך האב זיך אויפגענומען אין חדר אויפצולעבן די קינדער און העלפן דעם מנהל מיט די מלמדים, נישט צו זיצן ביים קאמפיוטער און פארברענען די טעג און די נעכט, מיר ארט נישט אז די קינדער וועלן נישט האבן די שיינע פארגעשריטענע צעטלעך, מיר אינטערעסירט נאר די איין זאך, די קינדער זאלן לעבן מיט אמונה, לעבן מיטן רבין, לעבן מיט גוטע מידות; איך דארף נישט קיין סגן מנהל פאר צעטלעך, יעדער מלמד קען זיך מאכן זיינע צעטלעך האנט געשריבן וכו'.

איך בעט דיר זייער, שימל נישט אפ אין אפיס; דער קאמפיוטער קען אזוי פארדרייען דעם מענטש, אים אזוי פארנארן, אז מען מיינט מען טוט אויף און מען פארברענט די טעג און יארן; רעד אדורך מיטן מנהל וואס דו האסט צו טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

בריוו פון חינוך

פינעם ראש ישיבה שליט"א

פארוואס אין חדר בין איך מצליח, און אינדערהיים נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וועל גלייך צוגיין צום ענין, איך בין א מלמד ברוך ה', און ביי מיר אין פתח איז מוראדיג געשמאק און פאזיטיוו, אלע זענען פרייליך, איך לויב און רום יעדן אויס, איך שמייכל צו יעדן, איך לערן ברוך ה' פאר מיט געשמאק, איך פאלג וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט פאר די מלמדים.

וואס זאל איך אבער טון אז ביי מיר אין שטוב איז חשך ענין וערפל, איך שריי אויף די קינדער, איך הער נישט אויף טיילן פסקים. דעם יום טוב האב איך עטליכע מאל געשלאגן מיין זון, און איין מאל מיין טאכטער.

עס הייבט זיך אן אז מיין זון איז נישט דרך

מיט א שמייכל, מער קלארער. אדער קען זיין אז אין חדר איז עס אביסל 'געמאכט', 'בלומר' שט, מען מאכט א שמייכל און מען גריסט יעדן מען רימט יעדן וכו', ווידער אינדערהיים איז עס צו אמת'דיג? עס איז נישטא די אראפגעלאזקייט צו שמייכלען וכו'. אויך קען זיין אז איך האב פשוט נישט קיין אנונג פון וואס דאס קומט.

ברוך ה' אז דער ראש ישיבה שליט"א האט ביי יעדע בריוו צוגעטראפן קלארער מיין מצב ווי איך אליינס, אפער קען מיר דער ראש ישיבה שליט"א העלפן ביטע?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת אהרי-ב', כ"ד ניסן, ט' לעומר, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חינוך הבנים והבנות איז נישט קיין גרינגע זאך, עס איז פון די שווערסטע עבודות, מען דארף האבן איינערנע געווען זיך צו קענען האלטן רואיג און פרייליך, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, בפרט ווען עס קומט יום טוב ווען מען זיצט א גאנצע וואך אין שטוב מיט די קינדער, נאך א סעודה און נאך א סעודה, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל בלייבן פרייליך און וויסן ווי אזוי צו מחנך זיין די קינדער, ווען צו זאגן, וויפיל צו זאגן און ווי אזוי צו זאגן.

הדבר הראשון זאלסטו מער נישט נוצן קיין הענט, נישטא אזא זאך שלאגן קינדער, דער רבי איז געווען זייער שטרענג אויף דעם, מען זאל נישט שלאגן די קינדער. דער רבי האט געזאגט: "וואס מען פועלט מיט שלעכטס וואלט מען געקענט בעסער און גרינגער פועלן מיט גוטנס", געענדיגט מיט נוצן הענט, נוצן די הענט נאר צו גלעטן און צו קניפן אין בעקל, געענדיגט מיט שלאגן.

שנית זאלסטו זיך נישט אראפקלאפן, אפילו דיין ווייב איז מיט דיר נישט איינשטימיג, זי האט איר גאנג וכו', זאל דיר דאס נישט אראפןארפן; איי וועסטו פרגען ווי אזוי מאכט מען דאס? ווי קען מען זיין בגדלות המוחין אז מען לעבט מיט א ווייב וואס איז מזלזל? דער ענטפער איז, דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן פב), ווען מען איז זיך מבטל צום אייבערשטן, מען וויל גארנישט, מען וויל נאר טון די רצון השם, מען האט ליב די ווייב ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן, נישט ווייל מען גייט צוריק באקומען פון איר עפעס, און נישט ווייל זי וועט זיין שיינ צו מיר און רעדן שיינ, נאר ווייל דער אייבערשטער האט מיר געגעבן די פרוי און מיט איר האב איך קינדער, וועל איך איר ליב האבן - דעמאלט - זאגט דער רבי - ווערט די ווייב בטל צום מאן און מען קען לעבן א חיים טובים.

קלאפ זיך נישט אראפ, ערווארט נישט גארנישט פון דיין ווייב, און אז דייןע קינדער פאלגן נישט, זאלסטו זיי זאגן מיט ליבשאפט: "דער אייבערשטער זאגט מען דארף פאלגן א טאטע און מאמע, און אז מען פאלגט א טאטע און מאמע באקומט מען א גרויסע שכר", די ווערטער זאלסטו זיי זאגן מיט ליבשאפט, (מיט א שטרענגע פנים אבער מיט ליבשאפט).

ועל כולם גיי יעדן אינגערפרי וויין זיך אויס צום אייבערשטן, בעט אים איבער און בעט אים ער זאל זיך מקרב זיין, בעט אים ער זאל דיר געבן ליבשאפט, דיר ווייזן אז ער האט זיך ליב, דערצייל אים ווי שטארק דו ביסט צעקלאפט ביי דיר, דערצייל אים ווי דו שפירסט זיך ווי א שמאטע וכו' וכו', בעט אים ער זאל דיר מאכן שפירן גוט, דו זאלסט האבן א שטארקע אמונה און געדענקען אז מען גייט שוין באלד צוריק אהיים און מען נעמט גארנישט מיט, מען נעמט מיט נאר מצות און מעשים טובים און די דורות וואס מען לאזט איבער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת קדושים תשפ"ד)

איך האב פארלוירן מיין סבלנות, מעג איך זיין מלמד?

שאַלַּה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ביז יעצט האב איך אויך נישט געהאט קיין סאך סבלנות אין חדר, און איך האב זיך צומאל פארלוירן און געשלאגן. יעצט האב איך פארלוירן א גרויס חלק פון מיין געהאלט, און איך האב נאך ווייניגער סבלנות. מעג איך זיין א מלמד?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תצוה, שובכי"ם, י"א אדר א', שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויסדריקליך אז נישט, אויב דו פארלירסט זיך און דו שלאגסט די קינדער - טארסטו נישט זיין קיין מלמד. מוהרא"ש זאגט, א מלמד וואס נוצט הענט - טאר נישט זיין קיין מלמד, און אז ער זוכט פרנסה זאל ער גיין ארבעטן ביים צאמנעמען די מיסט און אויסגעבן די פעס אויף די קאנעס, אזוי ווי מען זעט ביי די וואס ארבעטן ביי די מיסט ווי זיי ווארפן די קאנעס מיט פעס און רציחה.

שלאגן פון פארלוירנקייט - איז פארקערט פון חינוך, בכלל שלאגן איז נישט גוט. דער רבי האט נישט געלאזט שלאגן, דער רבי האט פארגעהאלטן רבי נתן היתכן ער האט געגעבן א פראסק פאר זיין זון, און דאס איז אויך נישט געווען פון פארלוירנקייט, רבי נתן האט געטראכט אז זיין זון וויל נישט פאלגן, אריינקומען זיצן נעבן דעם גאסט וואס האט געהאט א שלעכטע שווערע גערונד, האט אים רבי נתן געגעבן א פאטש, און מיט דעם אלעם האט דער רבי אים פארגעהאלטן: "א קינד שלאגט מען?" און זיכער נישט ווען מען ווערט פארלוירן און מען טיילט פעטש רעכטס און לינקס, אזא איינער טאר נישט האבן מיט קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת כי תשא תשפ"ד)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370